

Nepodplatani se doplati na vlakaju. Pripremljena se plama vlakaju po 5 nvd. svaki redak. Oglasi od 8 redaka stoji 60 nvd., za svaki redak više 5 nvd. ili u slučaju upotrebe za pogodbu sa upravom. Novci se šalju poštarskom uplatnicom (asognu postale) na administraciju "Naše Sloga" imo, prezimo i najbitku poštu valja tačno označiti.

Komu list nedodje na vrijeme, neka to javi odpravničtvu u otvorenu pismu, za koje se ne plaća poštarine, ako se željena napise: "Roklancija".

NAŠA SLOGA

Istazi svakog četvrtka na cijelom arku.
Dopisi se novčaniku nko se i notiskaju.
Nobiljgovani listovi se neprimaju. Proplata u poštarnom stoji 5 for., za svačako 2 for. na godinu. Razmjerno for. 2 1/2 i za pul godine. Izvan carovine više poštarina.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Carolina br. 28

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rasta male stvari, a nesloga sve pokrvari". Nar. Pos.

Istarski sabor.

VIII. sjednica dne 5. oktobra 1888. (Konac).

Zast. dr. Costantini, kao izvjestitelj, izvještava zadovoljstvom, da je Spindčev običaj vodinom pravdom ispasko školskoga odbora. On isti pak bi htio i hrvatske učiteljske, al bi morao znati, da se oditi tulinjanci u Kopriv jako malo polazi, i da tamošnje učiteljske polaze najviše Slavi. Slike se s njim, da je podpora za učiteljske u Gorici od 700 for. ironija. Istina je takodjer, što je rekao glede nekih kotarskih školskih nadzornika. Oni n. pr. u Parinu i Puli nepoznaju ni malo ili jako malo tulinjaci, jer, promada imadu nadzoruvali i tulinjske škole. (Dr. Volarić: Porodici, porodici, zna li on hrvatski?) Nopravdom je puno tužiti se, da Slavi imadu malo školah; imadu jih dosta. Poznat je puno načini, kako se je došlo do prošnje za parolu hrvatsku u Parinu. Ona prošnja je mitifikacija. Može se na pravo probrojati oni, koji pitaju hrvatsku parolu. Glede ostaloga veziva se na ono što je rekao dr. Gambioli, i protiv se u predlogom Spindčevu jer su nepotrošili.

Na to se glasuju. Vođina prima predlog školskoga odbora, manjina ustaje za predlog Spindčevu.
Preko prošnje umirovoljenoga učitelja Sauli za izvanrednu podporu, o kojoj izvještava dr. Scampicchio, prelazi se na dnovni rad.
Isto tako prelazi se na dnovni rad preko prošnje učitelja u Puli, da bi se na nje upravilo antepatno ustanova zakonno osnovu glede poboljšanja stanja učitelja. O tom izvještava vit. Baudor, i nemože, a da neopazi kako su mogli tu prošnju, punu pogrijeških, podnijeti toliko učiteljski tulinjskoga javstva. U ostalom, da je pokrajini udalila dosta za učitelje. I ako ču to poduditi, kojim je najgora, mogli bi štiti i poljaci učitelji, koji više nevlaju nego drugi.
Iza toga uzimlje se u razpravu predlog poltovanoga zastup. Ploga, glasovi ovako:

Podplatani čestit se predložiti, da visoki sabor izvoli odlučiti:
Umolvava se visoka e. k. vlada, da blagoizvoli zaostatku porosa, koji pojedinih oosba tili obćina u kotaru buzetakom, utjorati u godinjih obrocih od 20. godinu počinati godinama 1889. i to tako, da svaki izplati najdalje do 1. novembra svako godine koli svoj godinji poroz tili svo doćidni obrok.*
Fran Mveo.

Predlagatelj poprati svoj predlog slidoćim govorom:

Visoki saboro!
Možda bih se danes izrazio u jeziku, kojega sva štovana gospoda veđino razumiju, al glede pisanja tulinjskog jezika u jednoj prigidi, što sam htio zadovoljiti upravo njekojim oblastim, ja sam bio porugljivo zaemjehavan, zato ću se izraziti u jeziku mojom, kojega najbolje razumim. Predlog stoim sam ga pismeno izručio u hrvat-kom i tulinjskom jeziku glede izplćenja poreznoga zaostalogoga duga na Buzošćini. da bi ga visoka e. k. vlada blagoizvolila utjorati u 20godinjih obrocih, podupiram slidoććimi razlici.

Gospodo, poznata nam je Istra, jer smo Istrani svi ovdje prisutni, ali biedno stanje kmotske neće vam biti nijednomu možda toliko poznato koliko je meni, jer sam u kmotskom staliju uzgoj i priiku imadem svaki dan viditi kako kmot živi.
Biti će vam, poštovana gospodo, takodjer poznato, da Istra u obće plaća više poreza po novom nego je plaćala po starom katastru; Buzošćina pak plaćala je izravnoga poreza jedan trodi dio više po starom nego sada po novom katastru. j. preko 7 tisuća forinti je plaćao buzetaki kotar više prije nego sada na godinu; to

jo znak, da su zemlje na Buzošćini bilo po starom katastru previeško kmetificirano. Reć će mi to, da nisu zemlje obradjivano kao prije; al to nije letina, dapać ima bolje i više obradjivano zemlje sada, nego u dobi obstojanja staroga katastra; da nobi drugo, nego koliko su obćinsko zemlje među obćinara razdijeljeno i sada obradjeno i razkopano.
Odkad jo stari katastar obstojno buzetaki kotar jo platio više nego do platio sada u toliko godinah po novom katastru preko 350 tisućnih forinti i radi toga jo ostao u velikih zaostalih, i to ne po namarnosti nego po nemogućnosti, jer zemlja nije zahtjovanih dohodakih davala. Reć će mi se možda, da bi se moralo i drugim kotarom dozvoliti izplćenje poreznog zaostalogoga duga na obroku, kad bi se to izuščidni udililo; al njo se valjda nijedan kotar u Istri malanio u takovom položaju za vrijeme obstojanja staroga katastra kako jo to buzetaki kotar.

Tim pak, da su udini ovo dobro ljudom najsiromanijom kotaru u Istri, kakov jo buzetaki, država ništa nobi trpila, jer ništa nobi izgubila, nego bi manjo činovnikih radila, puno bi bilo otkodeno, jer nobi strano, pokrajinom traćivo, otkodeno, ali jo, kako jih morao sada, imadu pod nadzornijim poreznim blagajnikom podnati i drugo strano, gospodo, mogu uvjeriti kći vas tili državu, da noće ništa duga biti više izplćeno, nego bi bilo na udini od mono predloženo, nego do se pak upropasti samo velikim troškov otkodeno i dug do svaki dan postajati veći.
Radi takovih uzrokih i još drugih, kojih nobi da navedem, jer liti predlogo znaćo, molim, da taj visoki sabor izvoli odlučiti, da se molit e. k. vlada, da blagoizvoli odlučiti svoj predlog.

Za toga govora mnogi su zastupnici vedini većini, drugi razgovarali među sobom, doćim se je odlučavalo na galoriti glabo i budilo.
Zast. Spindčev izjavlja: Reć da nekoliko riječi, da poduprem predlog zaat. Ploga. Njegov predlog ide na to. da se zaostali dug izravnih poreznih razdijeli na dvadecetgodinje obroku. Predlog se tonojm ni obstojnosti, da je buzetaki kotar po starom katastru, koj je vriede do godine 1889. plaćao svake godinu trdinu više poreza nego li ga plaća po novom. Stari katastar vriede je imadu od 1830-1889, dakle 50 godinah; svake godina plaćalo se jo 7000 for. više nego li se sad plaća, dakle platio se jo 50 x 7000 = 350.000 for. ritinili više. (Glasovi upadajuć: Kao u drugih kotarih!) Može bi tećod misliti, da se tim predlogom upravo drugim kotarom čini krivo, al ja drćim, da nije tomu tako, jer ako ima kotaroh, u kojih se jo prije više plaćalo, neće to bit bilo u takovom razmjeru kao u kotaru buzetakom. U tom pogledu nobi se dakle krivo udililo nit drugim krajem u pokrajini, nit bi država šta izgubila, već bi samo utjorale u više vremena porezne zaostatke. Drugo čim zagovaram predlog jest, da jo pućanstvo buzetakoga kotara jako siromanjo, možda najsiromanijie u cijeloj pokrajini, to nemože platiti ono, što se od njega zahtjova, jer se zahtjva mnogo više nego li se u obće može platiti. S toga vriede proporućati, da visoki sabor uzme dobrohotno u obzir predlog post. Ploga.

Zastup. A m o r o s o izvjavlja u imo svojih drugovalj veđina, da će se poduprići predlog zastupnika Ploga. (Na većini dovikuju: bravo! doćim se je u vrijeme govora Spindčeva istomu na strani isto veđine prigovaralo) prem je osvjedoćen, da vlada neće prihvatiti predloga. Predlog ide s gladišta, da će kotar izplćivati godinji poroz od 10.000 for. Ako se zaostali dug od 74.000 for. razdijeli u dvadecetgodinje obroke, dodat će se redovitim poreznom više od 8000 na godinu; plaćati se imat dakle svake godinu preko

22.000 for. Porozovnici bućetaki su u jednom potgodistju, osim godinz 1884, kad su platili 1000 for. više, platili jedva po 3000 for. izravnoga porosa. Joć mogudo dakle, da će oćad unapred pladati osim obroka za dug takodjer oćot poroz? Istina jo, da bi sada bili potaknuti k toćnom izplćivanju tih, da se nobi od njih svoga zahtjovalo. Al a drugo strano misliti jo na to, ću bi učinila vlada proti onim, koji nobi platili toćno što na njo spada. Zna se u obće kakvi su seljaci, oćediću, da će platiti, al kajnjo bud u prirodno namarnosti i sili navadah, bud rad namoćudnosti nobi platili ili bi platili samo dio. A takovih bit će 90 po sto. Što će se onda dogoditi? Starom dugi pridrućiti će se novi, da se uvjek povrada na potok. Isto jo to radi, da razjasni mećju Plogovu. Ipak, opetuju, svi će glasovati s njim, da se morade, da Buzošćini nko zr-dobiti od vriede polakćeno radi većine.

Zastup. dr. Traguća. Da bi, što najviše imadu želju doćivati, ja bit oćidni dozvoliti traćivanju polakćeno i to da razotvori doćivnicu dugoga i traćkoga broma, i da uplivan dobrohotno na jedne seljake. Što jo rekao dr. Amorošo bit će takodjer istinito, al opazujmo, da ću bit i na Buzošćini ljudih, koji toćno izplćuju porozo. Buzom ovim bi se pomoglo. Prava korist uslad predloga nastojala bi u tom, da bi var dlećomno prošilo otkodeno. Kad budu porozovnici znati, da će, neplati obroka, biti otkodivani, žrtvovati će se, da budu u toku s izplćivanjom. Ogromna novca se dan danas zahtjova za otkodeno. Ja znam, da se sad za 2 do 3 for. zaostalogoga duga nabore bar još toliko za otkodeno.

Zast. dr. Amorošo. Što jo rekao predgovornik moglo bi valjati samo onda, kad bi porozovnici bili joćni u izplćivanju obroka zaostatka i porosa. Taj predgovor protiv se uplćivanju prošlih godinah. U najblijeg godini 1884, platila je Buzošćina namo 4788 for., dakle nit trećinu onoga, što bi bila imadu platiti, namo 19.000 for. Joć mogudo predgovoriti, da će isti porozovnici ostad unapred pladati svako godinu 22.000 for. O toga novjeruju, već drći, da će Buzošćina, ako vlada i prihveti predlog, imadu postiti 20 godinah drugi dug još veći od prvoga.
Na to se predlog jednoglasno prima.

Zastup. dr. Campitelli zagovara predlog glede polakćeno za brodarstvo. Poznato jo zlo stanje mornarice. Već prošle godine prošio jo sabor uzalud pomadi od e. k. vlada. Nućeno jo pako, da se mornarice Cis- i Transaljanije izjednaću u brovaćih, inaće ćo se dogoditi, da u Cisaljaniji noćemo imati trgovatkih brodovnih, jer najviše njih uplćuju svojo brovo u Transaljaniji, gdje se manjo plaća. U Beču bi imali otvoriti oć. Zna pako, da se u Beču osvedoćilo, da treba udiniti samo jednu tarifu. Nok se jo dakle ćim prije udini.

Zastup. dr. Volarić izvjavljuje, da će i sva manjina glasovati za predlog i to s istih razlogah, iztaknutih po g. izvjestitelju. Opaža, da jo krajina potriebsa, da se doćidni manj mornarici, koja danomice propada i da jest nućno, da njoj se barem daju one povlastice, koje uživ mornarica u drugoj polovici države, nećemo li, da za drugini poavo zaostanomo. Pri svrhi proporućati, da se stavi na srdce oći vladi, da prouči stanje naše mornarice i da poduzme sve potriebske mjere kako da se podigne, jer da osobito od nazad 20 godina ona sve to više propada, a bude li tako išlo napred, bitat se, da ćo jo nastati na ogromnu štetu osobito naša pokrajina.

Predlog se jednoglasno prima.
Na predlog istoga dra. Campitelli: odobrava se završni račun pokrajinskoga poljudjelakoga vieda za god. 1887. sa izdaićom i dohodkom od 7535 for. 18 nvd.,

to prima zadovoljstvom na znaćno izvjestaj istoga vieda.

Zastup. dr. Venior predlaže, da se primi predlog zomajlakoga odbora glede dugovah za oćte na Buzošćini:

1. Oprašta se sudbenomu kotaru buzetakomu dug od 10.000 for., koj ima prema zomajlakoj zakladi za predujmijene troćkove kod unjotidnićkih djalah na oćstah Buzot-Rod, Buzot-Drugać do pazinake moćjo i Rod-Lupoglav.
2. Oprašta se istomu takodjer dug od 3060 for., koj ima prema zomajlakoj zakladi sa predujmijeno troćkove za tehničko oosobio.
3. Ostali dug toga kotara prema državi i pokrajini od 1450 for. i 19 novč. za predujmijeno doćivno u godinih godinah 1888. i 1889. izravnati će se tih, da će junta uzamati razmjerom dio od nameta na moćno, vino, pivo, rakiju, to od 12% ustanovljenih za troćkove na oćstah Buzot-Drugać do moćjo pazinake i Rod-Lupoglav do moćjo vranćice. Ostalo će se dati oćstamni odboru u Buzotu za ustotvaki u radnjah doćidnih oćstah.
4. Pravo dati novih predujmiovah i dozvoliti tehničko oosobio spada na zomajlak oćdor.

Predlozi se jednoglasno bez razpravo primaju.
O 1/4 uru dno predajednik sjodnicu i urido slidoću za slidoću dan o 9. ur.

X. sjednica dne 6. oktobra 1888.

Predsjednik kom. prosvj. dr. Vidušich-Vladin povjerenik, kao zamjenik bolnoga vit. Bluceogga, dr. Pator Lahavnar, o. kr. komisar. 27 zastupnikah.

Pošto jo zast. Bubna prošitan zapisnik VIII. sjednice zamoli za rieć dr. Volarić i rećo: Zamolio bih, da se popuni zapisnik prošle sjednice u tom smislu, da sam se odrekao prava izabirati obćintoga govornika kod razpravo od izvjestaj zomajlakoga školskoga vieda uz izjavu, da mi se jo stvar prećinila pripravljom i dogovorom po većini prije sjednice, što mi jo kasnije i sam predjednik priznao, i da se no sladoću sa nazori ostalo dvojice ubiljoženih govornikah. Ovom zgodom molim g. predajednika, da mi dozvoli izvjetiti, da smo prije sjednice doćili resolućiju školskoga odbora, koja glasi: . . .

Prosvj. predajednik pretrjavaju: Molim poštovanoga Volarić, to nospada na predćitati zapisnik.

Zast. dr. Volarić: Molim, ja sam izvjavio, da se popuni zapisnik u naznaćenom smislu i to sada obrazlaćom. Poznata izvjav e. k. vlada bila jo. raćimo. „rdino“.

Prosvj. predajednik pretrjava opet govornika, većo, da ako ima što opaziti glede zapisnika, nok to udini tulinjanci, a nok negovori hrvatski.

Zast. dr. Volarić: Govoreć hrvatski, slućim se svojim pravom!

Prosvj. predajednik pretrjava opet govornika, izvjavljujuć ponovo, da razumijo nekoliko slavski, pak nastavljajuć: Pošto vi tećojom dvojici zasjedanjah govorite izklijujuć hrvatski, jezikom, koj ja nit veđina nerazumijo, a nećete, da se slućite tulinjskim jezikom, to se ujedno i odaljujoto od predmeta, ja vam oduzimljom rieć.

Zast. dr. Volarić sjodnjajuć dovikujo: „Ordino, coordino, disordino!“

Zast. Spindčev: G. Volarić htjeo je utvrditi činjenicu, da se jo odrekao rieći i da se nije pridrućio ostaloj dvojici govornikah ubiljoženih kod razpravo o školskom izvjestaju kod izbora dra. Gambini-a obćintinim govornikom — to da to nije iztaknuto u zapisniku.

Prosvj. predajednik: Nije od potrebe, da to bude. Ako se koji od ubiljoženih govornikah uztegnu poaljjo zaključeno razpravo i neće birati zajedno s drugimi glavnooga govornika — netrebna da se to u zapisniku iztakne.

Prešli so na dnovni red.

U imo političko-ekonomičkoga odbora izvješćuju zast. dr. Amoroso i predlaže: Opunovlaštuje se zemaljski odbor, da sklopi sa zemaljskim odborom kranjskim, pod uvjeti čim povoljniji, ugovor za snježanje koridoreh (pokvareni, koji bi se imali popraviti) iz Istro u priislnu radnicu u Ljubljani, i to na neopredjeljeno vrijeme, i razčisti samo privolom e. kr. ministarstva za nutranje poslove. Razlog tog resoluciji, da je jedini taj, što zakon zahtjeva, da se ima popraviti u pokravnju, ili da se u tom obziru s kojom drugom pokrajinom složi, to što se je u pokrajini nemože imati.

Prima se jednoglasno, bez razpravo. U imo istoga odbora izvješćuju dr. Lius o zakonekoj osnovi gloda izdavanja pravilnika za njegovanje u Opatiji, predlažu, da se poprmi zakonska osnova, kako ju je zemaljski odbor predložio. Glas ovako:

§ 1. Pravilnik njegovanja za okružju njegovanja Opatija i Voloskoga i diolavah porozovnih obdnah Vepriena i Vasanske, koji do se točnije naznađiti u samom pravilniku, ustanovljuju e. kr. namjestništvo, dogovorno sa zemaljskim odborom, obasiraju se na sliedeća načela.

§ 2. Za pokrdož traukavalh akopčanah na njegovanje ima odbor njegovanja pravo izajrjavati takao njegovanja.

§ 3. To takao izajrjavati do se od gostovah po načelih naznađenih potanje u dotičnom pravilniku. Izvanu osobu, koja pripadaju k obdnah i stanovah obdnah, koji stalno stanuju u okružju njegovanja i pripadnikah njihovih obitohljah, luvaju se smatrati kao gostovi njegovanja, koji smatranu tamo preko ruka, koji do se poobiljo ustanoviti u pravilniku njegovanja. Kaja osoba imenito koji tuđinoh na iznizoti od takao njegovanja, ustanoviti do se u pravilniku njegovanja.

§ 4. Za izajrjavanje takao njegovanja je dozvoljena politička okasakulja.

§ 5. Mojemu ministru nutranjih poslovaht naznađiti izvješćuju naznađeno zakonu.

Zastup. dr. Laginja u predpostaviv netočniko hrvatskih riđih, rodo taljanski, da do on glasovati za tu zakonsku osnovu, prva mu se načini netočnost, što se dođu dotični ustanoviti, da ne taj zakon prarano izdaje. Drugud, da se je takovo zakono izdavao jedva pošljo mnogo godjah. Ustanova u Opatiji, da je jedva nastala. Ipak ako hodo jako družtvo, koju je ustanova utemeljilo, pravilnik, noima pravil razlogah, da mu se ga zanidno, vod u toga no, da mu se izkaže priznanje i zahvalnost. Hoće bi pak, da se u pravilniku, koj se bude napravilo usliod predložbe zakonska osnovu, odrediti, u kojih mjesecih do ustanova u Opatiji mađi poirati takao. On misli, da se toga nobi amjola činiti u ljjetnih mjesecih, kada tamo dolaze stromaniho obitoth, da se kupuju u moru, koju je za sve, i to tih viho, što tamo dolazi u vrđih mjesecih imo tuđinoh, i što bogatiji dolaze ves kano u jeseni i zimi. Prijo nego je čitao zakonsku osnovu, pobojno se je, da se hodo naložiti novo namete, što bi bilo jako zlo za ono puđanstvo. Oni, koji su bili u hohljih vremenih za trgovačku mornariju pristidohli koju svotihu i sada azidnih kekvu kidu, bi to jako neugodno osušili. Vidio je pak, da toga neće biti. Spominjo pak, da se ovim zakonekim predlogom uođu dati Opatiji ni Voloskomu koliko trebaju. Noh budu takae na tuđinuo još veće, ipak do ono bit nedostavno za mjestno potrebu. U onih stranah treba radnjah za cesto i za luko, kojih manjka, i kojih pomanjkanje razlašćuje ga kad vidi koliko se je učinilo na zapadnoj obali, dočim se za izdođu skoro ništa učinilo nije. S toga predlaže kao dodatka k zakonskoj osnovi sliedeću resoluciju:

"Poza se slavni zemaljski odbor, da dade na znanje visokoj vladi želju pokrajinskoga istarskoga zastupstva, da istovisnako vlada izvoli uzeti u osobit obzir malo zadovoljivo stanje lukah u Lovranu i u Iki, kao takodaj stanje državne ceste Matulje-Opatija prema Lovranu i da providi, što je za potrebu obzirom na svo veći promet i dolazak putnikah usliod razvoja, što ga ima Opatija".

Pošto nije nit izvjestitelj na to ništa rekao, prošlo se jo na područno razpravu. U njoj je dr. Laginja kod § 1. predlagao neki dodatka al ga je većina zabacila.

Isti dr. Laginja pitao je, kad do ta zakonska osnova stupiti u život. Predsjednik mu odgovori, da treba prije pravilnik učiniti, a Laginja mu odvrati, da se pravilnik može sastaviti jedva kad hodo zakonska osnova potvrdjena. Zamjeha se u razgovor i dr. Amoroso; pak se glasuju

ob osnovi kako je predložena, i prima se i u trećem čitanju.

Isto tako bila je jednoglasno primljena i navetena resolucija dra. Laginja. U imo istoga političko-ekonomičkoga odbora izvješćuju dr. Amoroso o zakonskim osnovah za dioljone i mostnih obdnah Pazin, Labin, Buzet i Dolina, te predlaže skoro bez ikakve ebražloženje: "da se r. čono zakonske osnove vrato zemaljskomu odboru za dalnje proučavanje i izvidu, pošto jur učinjeni nisu dovoljni, da se u stvari stalno odluču".

Predlog prima većina, bez razpravo, a predsjednik na to izjavljuje, da su tim i prosvjedi priepjeli na sabor proti dioljonej ridozoni.

U imo istoga odbora izvješćuju dr. Costantini o zakonskoj osnovi, kojom se promjenjuju neko ustanovo izbornoga reda za pokrajino Primorja, u koliko se odnoso sa krajišku grofiju Istru, i predlaže, pošto je apomonuo koliko poteškoćah imaju pojedini građani, imenito oni iz Pule, da se podadu na biralašta u odaljeno gradova, da se u osnovu primi, kako ju je predložio zemaljski odbor. Ta zakonska osnova prima se bez razpravo i glas ovako:

Članak I. Oni gradovi, koji smirjavaju samu sa izborni kotar, su istodobno biralašta dotičnih kotaroh.

U izbornih kotarih, obstojeđih li viho mjestah, svake mjesto apadajuće u taj razrod, je istodobno biralašte, a svaki prvomionovani je glavna biralašta.

Članak II. U slučajevih, u kojih se vrši glasovanje za leti izbor zastupnikah u viho biralaštah, objaviti do predsjednik povjerenstva, što se obnavi izbor i pobroj glasova (§ 47. J. P. R.), uspjeh primitih izbornikah, dodavati, da do se svukupni uspjeh glasovanjah, koje međusobno nisu vo naznati u glavnom biralašti, a povjerenik, koj ravna (izborom) javiti do odmah leti uspjeh političkomu činovniku, ravniuju izbor u glavnom biralašti, koj ima ovjoroviti ukupni uspjeh svih glasovanjah međusobno avialiti. Ukupni uspjeh imat do se odmah objaviti u pojedinih biralaštih.

§ 48. i 49. (J. P. R.) ustanovljuju koga se ima smatrati izabranim. Ako se ima sredom odlučiti, poavat do u tu svrhu činovnik, koj ima službeno provesti posao, dva izbornika, udionitvajuća kod izbora, te pred njimi predi na areokanje, sastaviv o tom zapisnik, koji imaju podpišati i dva dođu izbornika.

Taj činovnik ima, ako utrebna, odrediti uži izbor u svih dotičnih biralaštih, a pošto se leti vrši, ima se postupati načelno viho naznađenim, da se azain ukupni uspjeh.

Ako su kod ukoga izbora svi valjano odani glasovi razdioljeni jednaki brojem mađu dva osobe, koje se ima u obzir uzeti kod glasovanja tako, da bi svaka njih dobila polovinu svih glasovah, odlučiti do se areokanjem, koje se ima izvršiti po ustanovnih prije navodnih u glavnom biralašti, tko njih se ima smatrati izabranim.

Oni, koji imaju pravo izbora, a nisu ga vršili kod prvoga biranja, neimaju se s toga izključiti od vrđanja toga prava kod sliedećega biranja.

Čim se ustarevi končni ukupni uspjeh, imaju se kati končni spis u toj stvari toli svi drugi spis priepjeli od pojedinih izbornih povjerenstvah, poslati odmah na mjestniku.

Članak III. Nazodni zakon stupu u život kad svrši poslanstvo sadanjega sabora i ukidaju sve drugičije ustanove sadržane toli u izbornom redu za izbor pokrajinskih sabornih u Primorju, u koliko se odnoso na krajišku grofiju Istru, kolli u pokrajinskom zakonu 20. maja 1870. (List za zakone i naredbo br. 82.)

Prisjednik dr. Gambini odovara na upit postavljjen po dr. Laginja u posljednjoj sjednici gloda novacah Zminjaka obdnah, to veli, da je istina, da zemaljski odbor nije još izruđio nominalnih 7700 fr. dotičnih od državnih obvezanih obdnah Zminjskog glavarstva Zminjskoga, knošte je bio obećao u svojoj odluci 27. marča 1887., al ne bez razloga. Obdnah da je htjela upotrebiti to novo za tokuće trokove. S toga se je zemaljski odbor moro protiviti tim viho, što nije ona obdnah dvie godine nikakvih razanah predložila, i to dotle dok nedokaže obdnah, da do se dobro upravlja i dobro upotrebiti novo. Čita pak notu, koju je zemaljski odbor pisao e. kr. kotarskomu glavarstvu pazinskome u toj stvari, i čudi se kako može u tom listu dr. Laginja zemaljskomu odboru predbacivati. Interpelant da bi hotio, da idu činovnici zemaljskoga radunarstva

po pojedinih obdnah, da metnu u red račun, nego to, da nije njihov posao; oni, da imaju posla u dotičnih uruđih. Obdnah usuprot imadu nepokorađivu dužnost, da drže u redi odnosno knjigo i računo. Obdnahka zastupstavn, da su autonomna, a zemaljski odbor ima se gledati, da se namješa, osim u provolkih slučajevih, u njihovo poslove. Ako su zaupnici zadovoljni ili ako se neprotivo radu ili neradu obdnahkih odborah, zemaljski odbor se u to naima pečati. Zemaljski odbor nadgledati do, da obdnah nepokorađuju mađah zakona — kako je to upravo kod Zminja.

Zast. dr. Laginja nezadovoljava se odgovorom. Zemaljski odbor je dužan nadgledati djelovanje obdnah. Ovđjo pak radilo se jo o tom, da bude zemaljski odbor malo usuprljiv sa Zminjom, knošte jo blo kada su njim drugi (Talijani ili Talijanci) upravljali.

Zast. dr. Bubba prođita na to zapisnik ovo sjednice, koj se bez primjetbo odobrava.

Preavi. predsjednik kom. dr. Vidulich ustano iz toga naglo sa svojo školom i ređo jednostavno: Pošto nisu svršili poslove, pozivam Vas, da uzklknuto "ovviva" Nj. Veličanstvu osnuju; i u to što se odavljaju sliavni veđino sa "ovviva" a oni manjino sa "šivo", zapušeno naglo dođavati, dođu na zastupnici koji s kim mađu sobom pozdravljaju.

Pogled po svijetu.

Prat, dne 21. novembra 1886.

Austro-Ugarska: Carovinsko viedu primilo je u glavnoj razpravi osnovu zakona o nasljednom pravu poličkih gospodarstvah, to jur teđa i podrobna razpravo. Tom osnovom nije pravo nijedna stranka zadovoljna, ne nadaju se svi, da do se ponješto poboljšati zakonom o nasljedstvu žalostno stanje seljačkog stališa.

Imenovani je napokon za Moravsku prošloga čedna novi namjestnik u osobi vitoza Germana Loobla, bivšega podpredsjednika galičkoga namjestništva. On je vrlo sposoban i stroj činovnik, a govori poljski i ruski, osim njemačkoga, pak da do se brzo naučiti i češki. Tim imenovanjem nisu zadovoljni ni Čosi ni Niemoi u Moravskoj.

U vojnom odboru predložio je zastupnik dr. Vitozić resoluciju, koja bijaše primljena i kojom se porporuču vladi, da se rezervistom i mornarom dozvolio koliko viho moguće polakšico glod kontrolnih sustanaka i putnih listova.

U hrvatskom saboru razpravlja se zakonska osnova o dioliti zadržugh. Osnovom tom kani se ponješto propričiti propast zadržugh, jer se zadržugari neće moći dioliti, nopristano li na to većina zadržugara. Sačuvanje zadržuge — reče predsjednik Stanković — zahtjeva narodno gospodarstvo a osnova sama, da jo jedna od najvažnijih s kojom se jo do sada pažao hrvatski sabor. Preči osnovi govorih zastupnici dr. Fr. Špevac, dr. Starčević i Pisarić.

Srbija: U mladoj kraljevini obavljaju se izbori izbornika, koji do birati zastupniko za veliku skupštinu, koja bi imala promjeniti postojeći ustav. Prem je kralj Milan svomu narodu svećano obećao, da do se što štrožije paziti na slobodu izbora ipak se kraljevo obećanje neovršuje. Brze vijaju naimo iz Biograda, da žinovništvo radi prisilno za naprednjačku stranku, koja da je postigla već do sada sjajno uspjeha. Slabo da do prođi radikali. Izbor izbornika svršiti do dne 26. t. m.

Bugarska: Narodna skupščina nije do sada razpravila nijednu od onih osnovu ili predloga, o kojih govori priestolni govor. Ona trati vrijeme međusobnim prepri to ispraznim formalnostima.

Njemačka: Iz Beriina javipuju, da zahtjeva ministar rata 117 milijuna

za vojnu mornariju. Izvanredni troškak na vojsku iznaša 62 milijuna bez onoga što se posebico zahtjeva za topništvo.

Franina i Jurina

Fr. Tebi sa, Jurino, nikako nos onjeni? Jur. Pak sa je, ter se nikomu kapitanu lošnjekom onjeno i uši i nos, kako da bi bili od akarlato.

Fr. A sa je na lošnjekom morobit slab njo?

Jur. Vidi sa, Franino, da nist clovic od svila. Imaš znat, da jo na lošnjekom ajor puno dobar, zna onamo pridu i sivoši zadržugh iskat. Bit do rajjo kriva kaplita od tozo, kjo tamo sigoda neđali.

Fr. A sa govori na to lošnjekom?

Jur. Svi sa po malo snijah i govoro: da vino od tozo čini glavu od tozo.

Fr. A nakon je ta kapitan onjeno?

Jur. Boguo bit do dalj kako i korinma, a Alek kako i karnovalina.

Fr. Per diana i to jo dobro za lošnjekom, da imaju va avajan grada toga avilka, koga bih i ja zelli viditi, zna jn služi sa vladu.

Jur. Ija, ha, ha, a za kakov ridoam?

Fr. Tur ai prije povidal, da tamo grodu sivoši, ki to bit stalno na pol jatkavi; pak kada budu viditi toga tuštoga onjeno, sigurno do jo pohvaliti i avnt još drugih noka pridu ođa dobroga ajora v Lublj.

Jur. Per baco, donka ti sa čini, da jo on jom dobro varst kukunjaoc, ka pomore lađovat slied i sliđine.

Fr. Da, da, moć se slobodno rabiti za taj posal snila i slied "Can-perso".

Jur. Ma vidi! Oni dva i Mutatinu bili bi fanj toruo. Tudo bi bilo on lovit i brez slišov.

Na grobu Jakova Volčiča,

rodjenoga dne 14. Julija u Gurfu u oih unlog dne 10. novembra 1888 u Zariođu

Kog u životu nokad čila, zdrava, Vencilim plovom Vila mi pozdravi I krieposti mu Istri — svetlu javi Taj danas, braćo, vječni anah-avna.

Ah! skoro Onog pokrivot do trava, Koje svoćenolm bio ugled pravi, Koje žostoko se borbo neprottravi Kad trebalo je slavna brant pavna.

Dš, smrt nam tielo njegovo ugri! Al spomena mu ugrabiti neće . . . Na njega Istra nikad nepozabiti, Na grob mu dnas e harnim čuvetvom meće Od "fjosi avijih" vionac proubavti U spomen vječni što ga sam si sviti.

A. K.

Različite vesti.

Izpit usposobljenja položili su na učiteljsku u Kopru početkom tekudoga mjeseca sliedećeg gg. učitelji i učiteljice: Križman Ignac, Pavlin Poldo, Zupance Ivan, Justin Ivan, Uggowitz Ivan, Nekerman Ivan, Trošak Andrija, Dukić Anto. Jakac Jakov, Kofina Lelka i Gregorić Ivanka. Usposobljeni bijahu svi navodeni a s odličkom položise izpit: Dukić, Jakac i Nekorman.

Red zabava u "Slovenskoj štitalnici" u Trstu. Odbor naše štitalnice javlja p. n. gospodju članovima red zabava, koje do se vrđiti u ljetožnoj zimako dobi t. j. u srbotu 8. decembra 1888. tombola i ples; u ponedjeljak 31. doo. 1888. Silvastrov večer; u srbotu 19. juna. 1889. plesna zabava; u srbotu 2. februara 1889. tombola i ples; u srbotu 10. februara 1889. volik:

plac; u subotu 2. marca. 1889. plezna zabava. Početak točno u 9. sati na večer. ODBOL.

Konstituiranje novoizabranog zastupstva u Kastru obavilo se dne 19. t. m. Glavarom bijaše izabran bivši diver g. Frano S. Munio, a savjetnici dovestorica vrijednih članova zastupstva. Bilo u dobar čas!

Iz Sarajeva pišu nam štovatelj pokojnoga g. Volčića sliedeće. Molim Vas, javite tužnom istarskom narodu moju i moja obiteljerna žalost, koju za jedno s njim osjeleji čamo sa tožok gubitka, što ga je snubao smrću plemenitog Volčića. Ugledali se mnogi u njegov primjer na polju narodnog rada! Tako će se najljepše mladi naraštaj odušiti nezaboravnoga pokojnika za svo ono dobro, što je on doista letri učinio, a tako će mu i najetajlije ovjekovječiti uspomenu u srećna zahvalna ličja.

Ostavščina pokojnoga Volčića. Obščinito se mislilo, da se neće naći poslije smrti toga skromnoga muža, što no riod „nit krajcora“ a kad tamo našlo se jo kakovih 3000 for. Tolika prisjednica dade se jedino tim pretumčiti, što jo g. Volčić tako štodljivo i skromno živio, to su mnogi mislili, da upravo strada. Svojim baščinikom imonovao jo erku u Zaričju, kojeg jo ostavio i svojo knjigo, da jli orkvena uprava parafizil ili raspodij. U spomenutu ostavščinu nalaz se i štodolnoka knjizica, glaseća na 3000 for, koje jo ostavio kao legat biskupskom konviktu u Tratin.

Što, kako jo hotio naš Volčić, da se njegov smrti prisjednici imatke poslije njegovo amtko i plemenito svrhu upotrebi. Ilog mu platio!

Petdesetgodinji jubilej „Narodno štanoica“ u Karlovcu proslavio se vrlo svečanom nadionom dne 18. t. m. Sveščnost izpala jo vrlo sjajna, to služi na čast onaj slavnoj štanoici i rodoljubivim Karlovcinom. K mnogobrojnim doščinim prisjednijmo se i mi želeći onomu „vrloj“ pevavog rodoljubija i svega što jo karlovsko i plemenito, da bi svotno doščitalo i etogodinjišju svega obštanika!

Iz Modulina primili smo obščran dopis o tamošnjih odnoščah u obšč, najpve o tamošnjih školi, o volkjoj potrebi pošte itd.; o čemu buduću put više.

Iz Zrnjača pišu nam 18. t. m. U diščnoj „Stogi“ štamo kako su putijski „kulturni“ nispali tamošnjega urednika gosp. Jukića, ali znajmo da, ni niki za njim neznanstaju; dušjo pak se diviti.

Dne 6. t. m. došlo jo ama po postu poročni nadzornik iz Pazlina. Vradnju se toga dana pod večer sa gosp. Šupinkom sa četnje, odšli na jednino allan udrae u obšč noge; došlo mu naimo u noge kamen to ga jo i dobrotno ranio. Obščirav se on okolo, opaki napadali u osobi siva odščajnu udščitice, indobudnoga duška Masan Verhulca. Dodko bijaše na to nedjelo bez dvajsto podučno, a od koga, nije tozko pogoditi. Otai se nedudimo jo snidemo, da nemože nikoga viditi, koji napuše u kenjleško-karajevski roj, nu što da rušemo o majoi udščitiljo, koji jo toli krasno odgajila svega junačaku sili! To jo morao svakoga biti nokakav posebni odgjo, na koga bi valjalo uzeti „patent“.

Da naimo u Istri mi bi pitali višo školsko obščite, kako možo spomenuta udščitlja obavljati svojo službu u našoj školi pošto naimo izvija za hrvatski jezik nit pozna ikoliko taj jezik. Al to se dogadja u Istri pak se tomu nitko dušiti nosmjo. Naša dječica, koja nerazumiju nit govoro drugim jezikom osim hrvatskim, moraju krasno napredovati pod takovimi udščitaji. Gg. Amoroso, Costantini, Gambini i ostala družba, jo li u kojoj talijanskoj školi u Istri, kojoi udščiteljka osoba, koja nepozna talijansko jezikaj?

Iz Lovrana pišu nam 16. t. m. Njoki X. tobožo dopienik iz Opotije, predbavio u 1126. breju trščanskog lista „Il Mattino“ vešč, g. Andriji Storku, što jo onomad u Opotiji govorio jezikom hrvatskim. Slučajno došlo nam taj list u ruke, to pročitav taj bljutav dopis, nezduđimo se gluposti piskarovoj, već nam se jo dalo na žno, što se jo jedna pljavna ruka usudila pisati onako proti mužu, koji jo među narodom u Liburniji toliko obščjubljon. On se dapače traši i dokazati veščoščastno, da su Volosko, Opotije, Lovran itd. sasna talijanska, (i) a niipošto hrvatska mjesta. To možo X. kazati uredniku „Mattina“, koji do mu to razdi vjerovati, al no nama nit g. Storku, koji jo kod nas uprovio mnoga godinu, koji zna što jo u Liburniji hrvatskoga, a što talijanskoga. A zar jo taj pisakar X. zaboravio, kako se jo poslednja saboroko periode vikaloo na našo književnike, jer su oni govorili jezikom, kojim se akoro izključivo u Liburniji govori i kojega se

slavna voćina boji kao vrag tamjana, i tako se prisiljala, da ga nerazumijo. Ona jo znala, da krivo žini, a potvrđilo joj to naimo ministarstvo. Ako tako žino takozvano udčeno glave, što bi bio morao tok ušiti puniti puk toboži talijanski, koji jo onoga dana u volkjoj mgadžini došlo u Opotije, kad bi mu bio g. Štork, veščimo, talijanski progovorilo! Tad bi ga bio razumio koliko Turčin ovjanglje. Opotije jo talijanska? Noka slavni dopienik stupi u sve opotijake obščitlji li noka se potrdni do onoga mjesta, gdje se zidjo zgrada, koja do Opotijom služi za „Cittadieu“ pak do doznati dall jo Opotije hrvatska ili talijanska.

Svo to ču mu najboljo rađi, koliko ima u njegovih riedih listino. Kakovi su puko Talijani u Lovranu, to jo najboljo pokazao ovogodinji školski izpit. A za Čozote i furliansko postolarg mala zas ževje, oni su ovdje tudjinci. Čudimo se što žvo jo proti veščo, g. Storku usudio pisati upravo onaj, koji se ga jo njekošt držaš kao pijan plota, ili kao njeki liburnijski šupnik pokojnoga Dubile, dok jo živio i obščiravio svega židonika, a ovaj mu se knasijio izročilo. Al što čemo? Tribun i žep, to jo ono, što jo nekotjim ljudom svo raje svotio. Samo napred dajko, Lovran gospodo, dokle ide, ali znajto što Lovranovi volu: „Dokle „kukuma“ vrb, sve gre dobro, ma kada svrb, bit do pobora žio.

Kradnja u Opotiji. Pod tim naslovom pišu nam iz Opotije koliko sluđi: „Plo jo pritižubni, gosp. uredniku, u Vašom židnom listu uprav iz ovih strana prot štetim kradnjom, koje se obavja kod nas u našoj okolici. S blaženom njjomskom i talijanskim kulturnom „dovandral“ su k naim i tavati, o kojih nije u ovom kotaru nikada prije ni duš bilo. Glavno gojovoše im „naimovo“ jest naša krasna Opotija, koja jo upravo pod nosom poltiščki obščite, žandarmotiji i drugim obščitim. U roku od njosove dani posjotili su tavotli došli ravno čudo, t. j. mošanica g. Frano Barščin, končbu g. Matija Junčić, kučjo gosp. Andrijo Šlikin i kučjo g. Juro Stigliha. Vodnom predričeo u spomenutu prostotjro kroz prozoro razvij prijo stikla majstorskim nadionom. Škoda volku nepošidno do sada, jer bi rad, da idu samo za novcom, a da njega jo tozko doći, ako ga tko imado.

Svatko si lahko misli kako jo pučanstvo radi tih čestih kradnjaj silno iznemireno. Svatko se naimo boji no samo za svoj imatke, već i za svojo život. Tat bo, koji uljavo nođu u kuču, pripravav jo poščititi i najvotjo miodu na vlastitu obranu. On nado samo ukrasti već ako mu no to allan napričati, suprotstaviti do se li naveliti ubijitim oružjem na protivnika.

Molimo dakle poltiščku obščit u Volanoko, da pošumo svo potrebito, da nas odščobdi strana i pogibolji, jer nije nikomu na štati, da se što takova voli doščo dogadja. Tim na tpi ho naimo njosni ugled već gubi tim i naimo njosno ono lipvo ime, koje jo vrsna udščivno. Stvar jo dakle za ovo, koji moraju bditi nad redom i sigurnotju imatka i života malo dštine, a na nas li tomu jošto vrie škodna i pogiboljna.

Opotija troši na godinu oko 750 for za dva stražara, a kako vidite s malom korščitju.

Jedan stražar jest potrebito, da po danu pazi na rad i nadzoro svakovjake „vandrove“, koji dolaze i prolaze sud mnogobrojno. Nočni pako stražar, bio etko mu drago, nemožo točno i uspjotbu obavljati službu jer jo mjesto odviše razščtrkano. Onaj novo jest dakle slabo potrešo, jer nam se hoće rado i sigurnot. Kako da se to postigne znači do onaj, koji se prošlo godino pozivati našu dječicu na c. kr. kapotant zbog toga, što su došču oko 9 sati na večer jstoj po čestih hrvatski pjevotkali i tim tobožo nared poščitili i mir rušili. Od ono doba pjevalo se i pjeva po svo noći, pravo se svakovjaki norždi i noimri — dakako no od Opotije — pak se ipak nitko no pozivaje na red ili odgovornost jer se pjeva, buđi i uznomiruje u kulturnih jezicah t. j. talijanski li njemadžki. Nama jo milijo, da se to dogadja u tudjih jezicah i po tudjinoih al nam jo još milije pravo li pravica, i to jednaka za sve.

Blesan pas u postelji. Karlovačka „Sloga“ javlja: Presvjatji gosp. grad Janko Vojkij i g. Marec! Klapach doživjeli su na imanju Kastel u noči dne 15. o. m. dogodjaj, koj bi bio mogao izati po spomenutu gospodu uzasni upravo posledioce. Obojicu spomenutu gospode spavali su to noći u dvih susjednih sobah uz otvorena vrata, kada se začu oko 8 sata u jutro na vratih sobe g. grofa Vojkijja, koja voda na hodnik, neki štropot. U misli, da jo to njegov hrvatski pas, koji kadkada nođu, ako ga stego zaboravo pritriviti, potreži za-

kloništo u sobi svoga gospodara, otvori g. grof vrata, nešto sbljiga pas u unidjo, a g. grof se opot mirno legao u krovot. Na pas nije se nikako htio umiriti, već jo akakao i grizao kao biesan oko sobe. Grofu Vojkijju priđini se to čudno, pa on zapalio svioču, te na uzas vidi pred sobom tudjeg biesnog pas, koji skođi na grofov postolji, a odsko opot u pokrajnu sobu, gdje jo g. K. spavao. Iščrav iz to sobo pograbri jastak sa grofovo postolje, to ga poče griziti i trgati. Grof ima samo jednu ruku, pa nemožo zvior pograbit, skođi na vrata, da so domogno puško, koja jo iza njih prislonjena bila, a ujedno da so za vrata zakloni, pošto jo biesna zvior bila zahvatila i njegovu košulju. Nu pas pobjože kroz otvorona vrata, neodivši sročom spomenutoj gospodi ništa, ali se oko 9 sati u jutro opot vrati u vlastitostaklo ževička, gdje ga grof Vojkij ubijao, tri tamo nalazao se radnika. — Svakako jo ta noć sa spomenatu zjepodu bila u letnu vesela.

Čudna biljka. Profesor Novak u Boču ima noku čudnovatu biljku, koja pokazuje unapred kakovo do biti vriomo. Profesor Novak odkrio jo kod to biljki i drugo svojstvo, što poričio naimo i budućo potroso. On tvrdi naimo, da do se točnjom svag čodna njojstiji potroca na jugu od Boču u obščuju od 100 njomačkih milja. Njotain poričonjo da nopoščitno od stotina sluđajuhaj nit dovoljnošt i štati pita. Svakako čudnovato, ako jo istinito!

Parohodarska čvoza modju Rlekon, Marafijom i Gatom. Njoka talijanska trgovacka kuča kani uraditi radoviti plovitku modju Rlekon i Marafio-Ottom jošto tečajom ovoga njosovna nadlnoim, da do svakoga njosovna dva parohodara krenuti ka Rleko u pamonutu luko.

Izvozna trgovina u Kavkazju. Iz svo pod kvestrim podnabjem hoće do rusko-porščinjo, izvezti se vrlo mnogo žita (i vmišljuna rubalja), zatim raznih rudarskih proizvođa, ponajvot aurovinna (14 milijuna rubalja) za raznih vucivnih proizvođa. Najveći dio izvaz krečo so prema Francuzoj, manjo prema Turskoj, Perziji i Englezoj; vrlo malo ide u Italiju, Austro-Ugaraku, Grčku, Rumunjsku itd.

Romanu Valentinu, pomorskomu kapotanu, preminulom početkom t. nj. na Rleol.

Tužna viont o Tvojoj preranoj smrti došlo i amo do nas, to nas silno razščitilo. Dieđi do sa Tobom, vjornu družo, ostavjamo To zdrava, vesela i zadovoljna u Tvojem novim poduzotjem, pa eto, nakon kratkog bolovanja eto nam To nomila smrt razrivi sve osnove i nado Tvoje. Koli tozko morao si, čestiti prijatolju, ostaviti ljubljono suprugu i onu drobnu dječicu! Tako ljubozna supruga, mila otca, vjornu prijatolju i vatrana rodoljuba, da To ima toli rano uzviti ama zomlja! Al za to i žalujmo svi iskreno za Tobom jer nial poznao nit imao noprjateljaja, osobnih nit političkih.

Provincijal Valentino! Sa dalnaka sjovernu u duhu udčovatvostimo s otinu moščtjav, koje jo Tvoje mrtvo ostanko do hladna grobn dopratilo, a ovim pitom kličemo Ti bolne duše: Poživj u miru nozaboravni družo i prijatolju!

Ilanbruk, 11. novembra 1888. T. i S.

Književnost.

Drago j u b i l i upienik kalondar za javno urado, odvjetniko, kr. javno i obščinsko bilježniko, agente, privatno pisarno, trgovco, obrtniko to ine poslovodje, sa književnim darom za obščnu godinu 1889. Sastavio Gjuro Stj. Dožolčić gradski viećnik. Točaj XXVI. U Zagrebu, nakladom knjižara Mušnjaka i Senflobena. — Ciena 1 for. 20 iv.

Irvata ki uredovnik ili upienik kalondar za urado, odvjetniko i bilježniko u prostoj godini 1889. Svakoga dana u godini potrebiti i obščim sadržajem providioni poslovnik, obaviesnik i bilježnik za javno urado, kr. javno urado i obščinsko bilježniko, agente, privatno pisarno, trgovco, obrtniko to ine poslovodje itd. Sastavio G. Stj. Dožolčić, gradski viećnik. Točaj XVI. U Zagrebu, nakladom knjižara Mušnjaka i Senflobena. Ciena for. 1-40.

Dopisnica uredništva. G. Viećko Krajcanin. Kako vidite, preleko Vas jo drugi list hvala; nezaboraviti nas. Da so nam zdravo! Prijatelj u Vrbanju. — Ne možemo Vam poslati dopisa o tamošnjaj školi, jer ga

imadu jedan od naših prijatelja u rukah, da ga prosuđi, a onda čemo govoriti. Samo javljamo Vam svim, koji so sa tu znamenitu stvar zauzimali, da spomenuti dopis nije naim poslao nit udščitaj nit udščitelja, koji bi mogli dovesti materijalni korist Vrbničko škole, nego dovolji, koji naimo ni brata, nit sestru, nit svaka nit novotio, a jo namjo djevo, koji bi mogla biti namštana kod tamošnjih školih. S vromotom dšto možda doznati dopisniko sa njego ovim podpušnim imonom, jer se no bolj tajti svojo ime. Možditi noka se samoga na svo, samo na ono vještelo ili udščitelja Živilj svi tamošnji prijatolji, koji svoj inčoro štrivaju interesu naroda.

Dopisnica upravništva.

Ođ 8. do 20. novembra pripisalo nam predplatju: B. I. Rlekal za 88 — I. V. Gorica za 11. s. 88 — M. I. Rleka za 11. s. 88 — Gorica — Istar. Hrvati for. 4 — Volosko c. kr. žand. post. za 88 — I. Brezovica za 2. s. 88 — M. I. Lindar za 2. s. 88 — F. A. Rovinj za 2. s. 88 — B. O. Rovinj za 2. s. 88 — K. F. Bergud za 87 i 88 (pako isto vješto prodjato) — Z. I. Vr. Lovreč Produka za 88 (ob onom drugom doščitju piamoni odgovor) — D. E. Goronjavca za 88. (Vi biste mogao noščo vješt) — Z. N. Sv. Rok za 87 i 88 — V. dr. F. I. — N. N. F. — T. N. F. — N. O. F. 2 — I. o. S. F. 2 — B. r. Lj. f. 2 — svi u Rleku — Rodoljub Hrtovaj f. 10 (Hog živio nekovo prijatelj) — K. I. Bell-Cross za 11. s. 88 — P. I. Bell-Cross za 67 — Abgondontolnomo Doč od okt.—loc. 88 — B. I. V. Sv. Ana za 11. s. 87 i sa 88 —

Pokto sa so postovom na isplatu zaslužnih predplata onitke nakože nadoščitno, to jo uprava „Nako Sloga“ pregledala točno svo sastatko postoljih predplatičaja, to poravna dušniko na vječnje njihove dušniko. Ako bi tko premošao, da jo obščitno poravna, da podmiri svojo predplatu, noka izvoti dokaz o postovnom novcu pualiti postoljni upravi, jer kako nil no makamo štovotaj, isto tako ne bismo rado vriediti naše prijatolju, pa kad vido, da nakon njosovna dana od postovna predplato uprava nonglavjo postovnog doščitju prisjednice imamo, noka rakuntrauju kod svoje pošte; tim do so rad uvesti u istovnu stranku nado štovotaj.

Prijatolju u Rleku: Kako vialto osigora pripisamo postovni svotaj, koji rasčubolno bit Vajki nakani. Ilog isto, da bi škoro postala bit štati, da imamo noko rodoljubno piamoni, onda najli, jer kad se radi o materijalnoj pomoći, onda najli, koji mogu, otom sa naim nojo. Mođuja osigora spomenu to budo udščitelji, koji nika predplatinol školo, a ipak bi morali biti. Nudi predplatinol štati budo štati jo u for. no godinu na dostaji nadoščitju, da pristatli li for. — Kad nabi moglo no bi bilo ukita žno, jer znamo, što jo namočitvot, ali Na tolin da Vam poročimo našim trščinju nakože listu, jer puzamo rodoljubljo!

Lutritjelci novembra

Frak	58	59	70	80	87
Line	31	31	4	61	31
Budu	62	24	10	87	61

dne 21. novembra

Frak	13	29	74	80	9
Lutrov	41	31	38	64	43
Imanbruk	78	34	39	55	45
Hermannstadt	20	55	87	40	20

Želudno uznomiruju mnogobrojno boli, a niti so no posvjeljivo čudno nego nepreznost kod jala i pida; tim prozročona poročevanja zauzau doščo putah obščujan značaj i izvrgnu u to tozko boleati. Da se tomu predvratno, mora so odmah u postolju avakovih poročevanja probavo takovo sredstvo upotrebiti, kojeg jo zadužo ova nepovoljanosti odstraniti. Ovakovo sredstvo jest dšra. Roae živočni balzama“ iz Lj. k. k. r. B. F. r. a g. n. o. r. a u P. r. a g. u 205 — III., koje jo postalo obščjubljonim kućnim sredstvom. Dobije jo u svih ljekarnah austro-ugaraka monarkijo.

J. V. 88/80.

Objava.

Dajo se na javno znanje, da ima u avdnštajur c. kr. voćnjaku na razpolganjo: 1820 juluka, 3420 hrušaka, 2480 trebanja, 650 praškava, 80 armolina, 1500 murava, 18 šljivja.

Svo to voće jo ciepljeno (navrećeno), od 2 do 4 godina staro, i stoji za soljuko po 10, a imuđinjo posljedniko po 20 novčica za svatko stablo.

Pazin dne 16. novembra 1888.

Od c. kr. kotarskog poglavrestva.

Oglas.

Podpisani javlja ovim putem, da želi dati svoj knmotonol, koji sa nalazi u predjelu Marloro — kod Ližnjana na Puljšćini, marvičak (particella) br. 300, okolo 30 kvatih daloko od mora kod luke Kuje — u najam. Račoni knmotonol imala su u najmu gg. Mann i Rosenberg, koji su vadili tuj kamen za najfinije radnje kod gradnje carskog kazništa u Boču. Tuj se lomio kamen nakodjer za oltaro voličnavtveno orkve u Djkovci. Vrst kamena jest vrlo valjana, o dobra i za najfinije radnje.

Buduć jo sada moji knmotonol slokoda, s toga ga želim iznajmiti za čojnu dostava postolju.

Publižo o tom podajo obaviesti vlastnik: Josip Fedel, pok. Josipa iz Ližnjana kod Pale.

